

NOVADI GAIDA

Dzīve mazpilsētā ir ļoti forša

Aināra Mazjāņa grāmatas un izstādes "Mēs esam Talsi" atklāšanā aizvadītā gada novembrī.

EDGARA LĀČA FOTO

Māriete Raks-Lasmane

30 gadus vecais Ainārs Mazjānis kopā ar sievu Diānu pēc vairākiem Rīgā un Anglijā aizvadītiem gadiem pārcēlās uz dzīvi Talsos. Tagad ģimeni kuplina arī divi bērni, un Mazjāni pat nedomā pamest mazpilsētu un Latviju, jo uzskata, ka dzīve šeit ir ļoti laba un nākotnē tā tikai uzlabosies.

Nekad nebūsi savējais

Ainārs ir dzimis un līdz 6. klasei dzīvojis Rīgā, bet tad vecāki nolēma pārcelties uz Talsiem. Vidusskolas gados Ainārs gan atkal atgriezās galvaspilsētā. Kad sākās krīze, viņš zaudēja darbu un nolēma doties uz Angliju. "Es, kā jau daudzi latvieši, nospriedu, ka būšu Sprīdītis, kas laimi dodas meklēt citur," smeļot teic Ainārs.

Sākotnējā iecere bija tur pavadīt dažus mēnešus, bet tie pārvērtās par sešiem gadiem. Kad Aināra prombūtne Lielbritānijā ieilga, viņam pievienojās Diāna, toreizējā draudzene, tagad sieva. Laiks paskrēja ļoti ātri.

Jaunais vīrietis Anglijā strādāja vairākās darbavietās, tajā skaitā noliktavās, vīzu aģentūrā, bet vēlāk ieņēma posteni darbā iekārtošanas aģentūrā, kur atbildēja par vairākiem desmitiem cilvēku. Radās pat doma tur palikt, jo arī Diānai bija labs darbs – viņa bija vizuālā iekārtošanas apģērbu veikalā "Zara". Tika apsvērtas iespējas iegādāties mājokli. Tomēr, laikam ritot, Ainārs ar sievu saprata, ka Anglijā vienmēr būs ienācēji un nespēs tur justies kā mājās. "Vari darīt, ko gribi, bet nekad tu tur nebūsi vietējais."

Vēl viens faktors, kas lika aizdomāties par dzīvesvietas maiņu, bija Aināra aizraušanās ar fotogrāfiju. "Darbā biju atbildīgs par aptuveni 100 – 150 cilvēkiem. Sapratu, ka man ir grūti būt par priekšnieku citiem. Gribēju būt priekšnieks pats sev un darīt to, kas man ļoti patīk, tāpēc paralēli pienākumiem darbā iekārtošanas aģentūrā sāku fotografēt. Sākotnēji ļoti interesēja un aizrāva modes fotogrāfija, ko izmēģināju Londonā. Tad sekoja kāzu fotografēšana, kas ļoti iepatikās," stāsta talsenieks.

Tomēr gala lēmumu par atgriešanos Latvijā palīdzēja pieņemt

Ainārs Mazjānis ar sievu Diānu, meitiņu Alisi Keiru un dēliņu Āronu.

FOTO NO A. MAZJĀŅA PRIVĀTĀ ARHĪVA

meitiņas pieteikšanās. "Londona, manuprāt, ir vieta, kur dzīvot vienam pašam vai pāri, jo tur ir ļoti daudz dažādu iespēju, intensīvs dzīvesveids, daudz ballīšu un nemitīga burzma, bet, lai audzinātu tur bērnu... Meitiņa piedzima Lielbritānijā, bet pēc mēneša pārcēlāmies uz Latviju," atceras Ainārs.

Miera un iespēju stūrītis – Talsi

Pēc atgriešanās dzimtenē jaunā ģimenīte nepilnu gadu nodzīvoja Rīgā, bet kopš 2016. gada viņi ir apmetušies Talsos. Iemesli šādam lēmumam bijuši vairāki. "Braucot ciemos pie saviem vecākiem uz Talsiem, mašīna katru reizi bija piekrauta tā, it kā mēs grasītos pārvākties. Mantu kraušana uz priekšu un atpakaļ bija nebeidzama. Arī finansiāli dzīvot Talsos ir lētāk. Rīgā ir jābūt dzīvoklim, turklāt man vēl bija jāirē telpas fotostudijai. Tās visas bija ļoti lielas izmaksas. Neesmu no tiem cilvēkiem, kurš var būt produktīvs un paveikt visu nepieciešamo, esot mājās... Esmu mēģinājis," savos apsvērumos dalās A. Mazjānis.

Tā kā Ainārs aizraujas ar kāzu un portretu fotografēšanu, kas notiek dažādās Latvijas vietās un arī ārvalstīs, viņam tik un tā katru reizi jānododas ceļā, tāpēc dzīvesvieta īsti nav nozīmes. Nokļūst līdz galvaspilsētai ir ļoti ātri un ērti,

tas prasa vien aptuveni stundu un divdesmit minūtes.

"Nenožēloju, ka pārvācāmies. Cilvēki man nereti vaicājuši par dzīvi Talsos – sak', tur jau nekā nav un nekas nenotiek. Bet ierastā rutīna "darbs – mājas" ir vienāda jebkur, vai tu atrodi Rīgā vai Talsos. Arī televīzija visur ir vienāda. Un, kad sākām dzīvot Talsos, sapratām, ka šeit ir ļoti daudz atpūtas un izklaides iespēju, ja vien pats vēlies kaut ko darīt. Turklāt te viss ir daudz ātrāk un vieglāk pieejams, un tas ļauj ievērojami ietaupīt laiku. Visu var sasniegt piecās, desmit minūtēs, nav jāsež satiksmes korķos. Kino šeit, piemēram, ir vairākas reizes lētāks nekā Rīgā. Tagad mēs aizbraucam uz Rīgu ar konkrētu mērķi un daudz kvalitatīvāk tur pavadām laiku nekā tad, kad galvaspilsētā dzīvojām," sapratis Ainārs.

Būt līdzatbildīgam un iesaistīties

Tiklīdz A. Mazjānis ar ģimeni pārcēlās uz dzīvi Talsos, vietējie ātri vien par viņu uzzināja jaunā vīrieša aktivitāšu dēļ. Fotogrāfa pirmais pieteikums bija izstāde "Mēs esam Talsi", kurā 100 talsnieku portretos viņš atklāja, kādēļ Talsi ir laba vieta, kur dzīvot, veidot ģimeni un paslēpties no visām pasaules vētrām, lai atgūtu mie-

ru. Savukārt šogad izstādei par godu tapa grāmata. "Pagājušogad man pirmo reizi bija sava izstāde, bet šogad – grāmata. No šī projekta uzzināju, ka Talsos ir ļoti daudz interesantu cilvēku." Projekts bija īpašs arī ar to, ka fotogrāfijas uzņemtas ar analogajām filmu kamerām, kas, kā atzina projekta autors, ir jau gandrīz aizmirsts un izzūdošs formāts. Kopā viņš uzņēmis aptuveni piecīsimt kadru – piecus ar katru projekta dalībnieku.

Neskatoties uz piepildīto ikdienu, Ainārs ir arī aktīvs sabiedrības pārstāvis – viņš piedalās iedzīvotāju sapulcēs, kuras rīko pašvaldība par attiecīgu tēmu, interesējas, uzdod jautājumus, sniedz ieteikumus. Tāpat viņš kopā ar citiem vietējiem savāca vairāk nekā 1000 iedzīvotāju parakstu, lai aicinātu novada pašvaldību Talsos izveidot skeitparku. Pašlaik pašvaldībā izveidota darba grupa, kurā darbojas arī Ainārs, tā kopā ar pašvaldības darbiniekiem izskata skeitparka izveides iespējas.

"Nav jau ko zaudēt, vajag tikai darīt! Daru lietas, kas šķiet interesantas. Man ir ļoti maz brīvā laika, bet to vienmēr var atrast, ja grib. Piemēram, Londonā tāds mazs latvietis var spirināties, bet neko nepadara, bet te, Talsos, ir iespējas. Uz iedzīvotāju sapulcēm eju, jo tur var uzzināt daudz jauna.

Mani tiešām interesē, kas te notiek un kas tiek plānots, jo mēs ar ģimeni Talsos neesam uz gadu vai diviem, mēs esam te uz ilgu laiku! Tā kā man un sievai bija forša bērnība, gribam, lai tāda ir arī mūsu bērniem. Neaicinu to darīt, bet, piemēram, te varētu izlaist arī trīsgadīgu bērnu vienu, un viņam nekas nenotiktu! Talsi ir ļoti droša pilsēta," spriež A. Mazjānis.

Nākotni redz gaišās krāsās

Viņš atzīst, ka pieredze, kas iegūta, dzīvojot ārzemēs, pavērusi viņam plašāku redzesloku un devusi drosmi cīnīties, lai kaut ko panāktu. "Anglijā ļoti labi iemācījies, kas ir darba ētika. Jā, algas tur ir lielākas, bet arī jāstrādā ir ļoti daudz un intensīvi. Ja slinkosi, nākamajā dienā nebūs darba. Atgriežoties Latvijā, papildus visām emocijām ieslēdzas arī patriotisms, un šķiet, ka nu tik jādod vaļā! Un patiesībā tas azarts, ka kaut kas ir jādara, nepazūd, bet tikai palielinās. Jo, kad atgriezāties, sapratām, ka Latvijā visas durvis ir vaļā!" enerģiski teic talsenieks.

Ainārs pastāsta, ka pašvaldībā viņš tiekot uzklauts, cits jautājums, cik daudz no tā visa realizē. Katrā ziņā, jo vairāk cilvēku iesaistās, jo lielāku ietekmi tas rada. Piemēram viņš min sarīkoto zibakciju bijušajā skeitparka laukumā, kad sapulcējās daudz iedzīvotāju un tika savākti paraksti par jauna skeitparka izveidi. "Viens pats neko tādu nepadara, ir vajadzīgi citi. Jā, ir jābūt vienam, kas uzsāk kustību un pavelk pārējos, bet mums vajadzētu vairāk šo "vienu cilvēku", jo tad arī vairāk var panākt! Talsos ir ļoti daudz uzņēmīgu un aktīvu cilvēku, bet tādus vajag vēl! Mums bieži vien šķiet: ko tad es, pelēkais latvietītis... Bet Latvijā katram cilvēkam ir ļoti liela ietekme un nozīme. Vienmēr, kaut ko darot, nodomāju: kas ir tas sliktākais, kas varētu notikt? Ir jāizsaka savs viedoklis, lai arī tāpēc tu kādam varbūt nepatiksi. Līdzko tu kādam nepatīc, tas nozīmē, ka tu kaut ko dari pareizi. Un tā jau nav katastrofa – kādam nepatīk. Galvenais ir būt labās attiecībās ar sev tuvajiem cilvēkiem. Jā, arī es esmu pelēkais latvietis, kuram grūti izteikties, bet, ja gribi kaut ko panākt, tas vienkārši ir jādara.

Domāju, ka nākotnē Talsi vēl uzlabosies. Pēdējos gados tas kļuvis moderns – pārcelties no dzīves galvaspilsētā uz lauku rajoniem. Dzīve mazpilsētā ir ļoti forša!" vērtē A. Mazjānis.

Sabiedrības integrācijas
fonds

Materiāls sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.